KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.6.2024 r.
COM(2024) 603 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie polityki gospodarczej, polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki strukturalnej i polityki budżetowej Czech

{SWD(2024) 600 final} - {SWD(2024) 603 final}

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie polityki gospodarczej, polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki strukturalnej i polityki budżetowej Czech

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97[1], w szczególności jego art. 3 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241[2] ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności weszło w życie w dniu 19 lutego 2021 r. Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności zapewnia państwom członkowskim wsparcie finansowe służące realizacji reform i inwestycji, co pociąga za sobą impuls fiskalny finansowany przez UE. Zgodnie z priorytetami europejskiego semestru przyczynia się on do osiągnięcia ożywienia gospodarczego i społecznego oraz do wdrażania zrównoważonych reform i inwestycji, których celem jest w szczególności promowanie zielonej i cyfrowej transformacji oraz zwiększenie odporności gospodarek państw członkowskich. Pomaga również wzmocnić finanse publiczne oraz pobudzić wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w średnim i długim okresie, a także zwiększyć spójność terytorialną wewnątrz UE i wspierać dalsze wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych.

---

[1] Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj

(2) Przyjęte w dniu 27 lutego 2023 r. rozporządzenie w sprawie REPowerEU[3] ma na celu stopniowe redukowanie zależności Unii Europejskiej od importu paliw kopalnych z Rosji. Pomoże to osiągnąć bezpieczeństwo energetyczne i zdywersyfikować dostawy energii w Unii przy jednoczesnym zwiększeniu wykorzystania odnawialnych źródeł energii, zdolności magazynowania energii oraz efektywności energetycznej. Czechy dodały do swojego krajowego planu odbudowy i zwiększania odporności nowy rozdział REPowerEU w celu finansowania kluczowych reform i inwestycji, które pomogą w osiągnięciu celów REPowerEU.

(3) W dniu 16 marca 2023 r. Komisja wydała komunikat pt. „Długoterminowa konkurencyjność UE: perspektywa na przyszłość po 2030 r.”[4], aby pomóc w podejmowaniu decyzji politycznych i stworzyć warunki ramowe dla zwiększenia wzrostu gospodarczego. W komunikacie tym określono ramy konkurencyjności oraz dziewięć wspierających ją wzajemnie potęgujących się czynników. Spośród tych czynników priorytetowe znaczenie mają dostęp do kapitału prywatnego, badania naukowe i innowacje, edukacja i umiejętności oraz jednolity rynek, i na te właśnie obszary polityki należy zwracać szczególną uwagę w ramach reformy i inwestycji mających na celu sprostanie obecnym wyzwaniom związanym z wydajnością, a także budowę długoterminowej konkurencyjności UE i jej państw członkowskich. W dniu 14 lutego 2024 r. Komisja przedłożyła roczne sprawozdanie na temat jednolitego rynku i konkurencyjności[5], będące uzupełnieniem powyższego komunikatu. W sprawozdaniu wyszczególniono mocne i słabe strony europejskiego jednolitego rynku pod względem konkurencyjności i prześledzono rozwój sytuacji w skali roku pod kątem dziewięciu czynników wpływających na konkurencyjność.

(4) Dnia 21 listopada 2023 r. Komisja przyjęła roczną analizę zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2024 r.[6], rozpoczynając tym samym cykl europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2024 r. W dniu 22 marca 2024 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety tej rocznej analizy skupione wokół czterech wymiarów konkurencyjnej zrównoważoności. W dniu 21 listopada 2023 r., działając na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania na 2024 r., w którym nie wskazała Czech jako jednego z państw członkowskich, w których mogą występować zakłócenia równowagi lub które są narażone na takie zakłócenia i w przypadku których potrzebna będzie szczegółowa ocena sytuacji. Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro, które zostało przyjęte przez Radę w dniu 12 kwietnia 2024 r., a także wniosek dotyczący wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu na 2024 r., w którym przeanalizowano wdrażanie wytycznych dotyczących zatrudnienia i zasad Europejskiego filaru praw socjalnych i które zostało przyjęte przez Radę w dniu 11 marca 2024 r.

(5) W dniu 30 kwietnia 2024 r. weszły w życie nowe unijne ramy zarządzania gospodarczego. Ramy te tworzy m.in. nowe rozporządzenie Parlamentu Europejskiego

---

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/435 z dnia 27 lutego 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/241 w odniesieniu do rozdziałów REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013, (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1755 oraz dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 63 z 28.2.2023, s. 1), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj

4 COM(2023) 168 final.

5 COM(2024) 77 final.

6 COM(2023) 901 final.

i Rady (UE) 2024/1263 w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97. Obejmują one również zmienione rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie wdrażania procedury nadmiernego deficytu i zmienioną dyrektywę 2011/85/UE w sprawie ram budżetowych państw członkowskich[7]. Nowe ramy mają na celu osiągnięcie stabilności długu publicznego oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu przez stopniową konsolidację fiskalną oraz reformy i inwestycje. Przyczyniają się one do zapewnienia poczucia odpowiedzialności na szczeblu krajowym i koncentrują się w większym stopniu na perspektywie średniookresowej oraz jednocześnie na bardziej rygorystycznym i spójniejszym egzekwowaniu reguł. Każde państwo członkowskie powinno przedłożyć Radzie i Komisji krajowy średniookresowy plan budżetowo-strukturalny. Krajowe średniookresowe plany budżetowo-strukturalne zawierają zobowiązania państwa członkowskiego dotyczące polityki budżetowej, reform i inwestycji, w odniesieniu do cztero- lub pięcioletniego horyzontu czasowego objętego planem, w zależności od zwykłej długości kadencji ustawodawcy krajowego. Ścieżka wydatków netto[8] w ramach krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego powinna spełniać wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1263, w tym wymóg dotyczący wprowadzenia lub utrzymania prawdopodobnej tendencji spadkowej długu sektora instytucji rządowych i samorządowych najpóźniej do końca okresu dostosowawczego lub utrzymania długu na ostrożnym poziomie poniżej 60 % PKB oraz sprowadzenia lub utrzymania deficytu publicznego poniżej wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB, w średnim okresie. W przypadku gdy państwo członkowskie zobowiąże się do wdrożenia odpowiedniego pakietu reform i inwestycji zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2024/1263, okres dostosowawczy może zostać przedłużony o nie więcej niż 3 lata. Aby pomóc w przygotowaniu tych planów, w dniu [21 czerwca] 2024 r. Komisja ma przedłożyć państwom członkowskim wytyczne dotyczące treści planów oraz rocznych sprawozdań z postępów, które państwa te będą musiały następnie przedłożyć, a także – zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2024/1263 – Komisja przekaże państwom członkowskim wytyczne techniczne dotyczące dostosowań fiskalnych (trajektorie referencyjne i informacje techniczne, w stosownych przypadkach). Państwa członkowskie powinny przedłożyć swoje średniookresowe plany budżetowo-strukturalne do dnia 20 września 2024 r., chyba że dane państwo członkowskie i Komisja uzgodnią przedłużenie tego terminu o rozsądny okres. Państwa członkowskie powinny zapewnić udział swoich parlamentów narodowych, a w stosownych przypadkach konsultacje z niezależnymi instytucjami fiskalnymi, partnerami społecznymi i innymi zainteresowanymi podmiotami krajowymi.

---

[7] Rozporządzenie Rady (UE) 2024/1264 z dnia 29 kwietnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L, 2024/1264, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1264/oj) i dyrektywa Rady (UE) 2024/1265 z dnia 29 kwietnia 2024 r. zmieniająca dyrektywę 2011/85/UE w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L, 2024/1265, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj).

[8] Wydatki netto w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. (Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj). Wydatki netto oznaczają wydatki publiczne po skorygowaniu o (i) wydatki z tytułu odsetek, (ii) działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, (iii) wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, (iv) krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię, (v) cykliczne elementy wydatków na zasiłki dla bezrobotnych oraz (vi) działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

(6) W 2024 r. europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej nadal rozwija się równolegle z wdrażaniem Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. Pełne wdrożenie planów odbudowy i zwiększania odporności pozostaje nieodzowne do realizacji priorytetów politycznych w ramach europejskiego semestru, ponieważ plany te przyczyniają się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom (lub znacznej ich części) określonym w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów wydanych w ostatnich latach. Zalecenia dla poszczególnych krajów na lata 2019, 2020, 2022 i 2023 pozostają aktualne również w odniesieniu do planów odbudowy i zwiększania odporności, które są uzupełniane, aktualizowane lub zmieniane zgodnie z art. 14, 18 i 21 rozporządzenia (UE) 2021/241.

(7) W dniu 1 czerwca 2021 r. Czechy przedstawiły Komisji swój krajowy plan odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241. Na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) 2021/241 Komisja oceniła adekwatność, skuteczność, efektywność oraz spójność planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z wytycznymi dotyczącymi oceny zawartymi w załączniku V do tego rozporządzenia. W dniu 8 września 2021 r. Rada przyjęła decyzję w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Czech[9], którą to decyzję zmieniono dnia 16 października 2023 r. zgodnie z przepisami art. 18 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/241 w celu zaktualizowania maksymalnego wkładu finansowego na rzecz bezzwrotnego wsparcia finansowego, a także w celu włączenia rozdziału REPowerEU[10]. Uruchomienie transz jest uzależnione od decyzji Komisji podjętej zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/241 i stwierdzającej, że Czechy osiągnęły w zadowalający sposób odpowiednie kamienie milowe i wartości docelowe określone w decyzji wykonawczej Rady. Osiągnięcie w zadowalający sposób zakłada, że działania związane z uprzednio osiągniętymi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi nie zostały odwrócone.

(8) W dniu 24 kwietnia 2024 r. Czechy przedłożyły swój krajowy program reform na 2024 r., a w dniu 30 kwietnia 2024 r. program konwergencji na 2024 r., zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1466/97. Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2021/241 krajowy program reform na 2024 r. odzwierciedla również półroczne sprawozdania Czech z postępów w realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności.

(9) W dniu 19 czerwca 2024 r. Komisja opublikowała sprawozdanie krajowe na 2024 r. dotyczące Czech[11]. Oceniła w nim postępy Czech we wdrażaniu stosownych zaleceń dla tego kraju przyjętych przez Radę w latach 2019–2023 oraz podsumowała realizację planu odbudowy i zwiększania odporności przez Czechy. Na podstawie tej analizy w sprawozdaniu krajowym wskazano luki w stosunku do wyzwań, których nie uwzględniono w planie odbudowy i zwiększania odporności lub uwzględniono je jedynie częściowo, a także nowe i pojawiające się wyzwania. Oceniono w nim również postępy Czech we wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych oraz w realizacji głównych celów UE dotyczących zatrudnienia, umiejętności

[9] Decyzja wykonawcza Rady z dnia 8 września 2021 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Czech (11047/2021).

[10] Decyzja wykonawcza Rady z dnia 16 października 2023 r. zmieniająca decyzję wykonawczą z dnia 8 września 2021 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Czech (13383/2023).

[11] SWD(2024) 603 final.

i ograniczania ubóstwa, a także postępy w realizacji celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.

(10) Według danych zweryfikowanych przez Eurostat[12] deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych Czech wzrósł z 3,2 % PKB w 2022 r. do 3,7 % w 2023 r., a dług sektora instytucji rządowych i samorządowych zmalał z 44,2 % PKB na koniec 2022 r. do 44,0 % na koniec 2023 r. Jak zapowiedziano w wytycznych dotyczących polityki fiskalnej na 2024 r.[13], Komisja wykonuje pierwszy krok na drodze do wszczęcia – zgodnie z obowiązującymi przepisami – procedur nadmiernego deficytu opartych na kryterium deficytu, na podstawie danych dotyczących wyników za 2023 r. W dniu 19 czerwca 2024 r. Komisja przyjęła sprawozdanie na podstawie art. 126 ust. 3 TFUE[14]. W sprawozdaniu tym oceniono sytuację budżetową Czech, ponieważ jej deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych przekroczył w 2023 r. określoną w Traktacie wartość odniesienia wynoszącą 3 % PKB. W sprawozdaniu stwierdzono, że w świetle powyższej oceny i zważywszy na opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną na podstawie art. 126 ust. 4 TFUE, Komisja nie zaproponuje w lipcu wszczęcia wobec Czech procedury nadmiernego deficytu.

(11) Dnia 12 lipca 2022 r. Rada zaleciła Czechom[15] podjęcie działań w celu zapewnienia, aby w 2023 r. wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych ze środków krajowych był zgodny z ogólnie neutralnym kursem polityki[16], przy uwzględnieniu dalszego tymczasowego i ukierunkowanego wsparcia dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw najbardziej narażonych na podwyżki cen energii oraz dla osób uciekających z Ukrainy. Czechom zalecono gotowość do dostosowania wydatków bieżących do zmieniającej się sytuacji. Czechom zalecono również rozwijanie inwestycji publicznych na rzecz zielonej i cyfrowej transformacji oraz na rzecz bezpieczeństwa energetycznego, przy uwzględnieniu inicjatywy REPowerEU, m.in. poprzez wykorzystanie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych. Według szacunków Komisji kurs polityki fiskalnej[17] w 2023 r. był restrykcyjny, na poziomie 0,9 % PKB, w kontekście wysokiej inflacji. Wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych ze środków krajowych (po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów) w 2023 r. miał

---

12 Eurostat-Euro Indicators [Wskaźniki dotyczące euro, Eurostat], 22.04.2024 r.

13 COM(2023) 141 final.

14 Sprawozdanie Komisji opracowane zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, 19.6.2024, COM(2024) 598 final.

15 Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2022 r. w sprawie krajowego programu reform Czech na 2022 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Czechy programu konwergencji na 2022 r. (Dz.U. C 334 z 1.9.2022, s. 19).

16 Na podstawie prognozy Komisji z wiosny 2024 r. średniookresowy wzrost produktu potencjalnego Czech w 2023 r., wykorzystywany do pomiaru kursu polityki fiskalnej, szacuje się – w oparciu o średnią rzeczywistą stopę wzrostu potencjalnego z 10 lat oraz deflator PKB z 2023 r. – na 10,5 % w ujęciu nominalnym.

17 Kurs polityki fiskalnej jest zdefiniowany jako miara rocznej zmiany sytuacji budżetowej sektora instytucji rządowych i samorządowych. Ma on na celu ocenę impulsu dla gospodarki wynikającego z polityk fiskalnych, zarówno tych finansowanych ze środków krajowych, jak i z budżetu UE. Miernikiem kursu polityki fiskalnej jest różnica między (i) potencjalnym wzrostem w perspektywie średnioterminowej a (ii) zmianą poziomu wydatków pierwotnych po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów (i nieuwzględniającą tymczasowych działań nadzwyczajnych związanych z kryzysem wywołanym COVID-19), ale uwzględniającą wydatki pokryte za pomocą bezzwrotnego wsparcia (dotacji) z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych.

restrykcyjny wpływ na kurs polityki fiskalnej, wynoszący 0,7 % PKB. Obejmuje to obniżenie o 0,1 % PKB kosztów nadzwyczajnych środków ukierunkowanego wsparcia dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw najbardziej narażonych na wzrost cen energii. Obejmuje to również niższe (o 0,1 % PKB) koszty zapewnienia tymczasowej ochrony osobom wysiedlonym z Ukrainy. Łącznie prognozowany wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych ze środków krajowych w 2023 r. był zgodny z zaleceniem Rady. Wydatki finansowane z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE wyniosły w 2023 r. 1,1 % PKB. Inwestycje finansowane ze środków krajowych wyniosły w 2023 r. 4,4 % PKB, co oznacza wzrost o 0,5 punktu procentowego w porównaniu z 2022 r. Czechy sfinansowały dodatkowe inwestycje ze środków Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE. Czechy sfinansowały inwestycje publiczne na rzecz zielonej i cyfrowej transformacji oraz bezpieczeństwa energetycznego, takie jak renowacje zwiększające efektywność energetyczną i instalacja odnawialnych źródeł energii, modernizacja i poprawa bezpieczeństwa transportu kolejowego oraz przygotowanie do elektryfikacji, ochrona przeciwpowodziowa w gminach i retencja wody w gruntach, projekty czeskich przedsiębiorstw mające na celu ograniczenie zużycia wody oraz wdrożenie rozwiązań obiegu zamkniętego dla przedsiębiorstw, partnerstwa publiczno-prywatne w dziedzinie badań naukowych i innowacji, dostawy urządzeń cyfrowych dla szkół, które to inwestycje są częściowo finansowane z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE.

(12) Główne prognozy zawarte w programie konwergencji na 2024 r. można podsumować następująco: Scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto prognozy budżetowe, przewiduje wzrost realnego PKB na poziomie 1,4 % w 2024 r. i 2,6 % w 2025 r. oraz inflację HICP na poziomie 2,7 % w 2024 r. i 2,4 % w 2025 r. Oczekuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych zmaleje do 2,3 % PKB w 2024 r. i będzie wynosił 2,1 % PKB w 2025 r., a relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma wzrosnąć do 45,5 % do końca 2024 r. i do 46,4 % do końca 2025 r. Prognozuje się, że po 2025 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych zmaleje stopniowo do 1,6 % PKB w 2026 r. i do 1,2 % PKB w 2027 r. W związku z tym planuje się, że saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych utrzyma się w okresie objętym programem na poziomie poniżej wartości odniesienia deficytu wynoszącej 3 % PKB. Z kolei w odniesieniu do okresu po 2025 r. prognozowane jest, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB wzrośnie do 47,1 % w 2026 r. i ustabilizuje się w 2027 r.

(13) Według prognozy Komisji z wiosny 2024 r. realny PKB wzrośnie o 1,2 % w 2024 r. i 2,8 % w 2025 r., a inflacja HICP wyniesie 2,5 % w 2024 r. i 2,2 % w 2025 r.

(14) W prognozie Komisji z wiosny 2024 r. przewiduje się deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w wysokości 2,4 % PKB w 2024 r., natomiast relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma wzrosnąć do 45,2 % do końca 2024 r. Spadek deficytu w 2024 r. odzwierciedla głównie wycofanie środków mających złagodzić skutki wysokich cen energii oraz wdrożenie pakietu konsolidacyjnego. Na podstawie szacunków Komisji prognozuje się, że kurs polityki fiskalnej w 2024 r. będzie restrykcyjny, na poziomie 2,3 % PKB.

(15) Według prognozy Komisji z wiosny 2024 r. wydatki wynoszące 0,5 % PKB będą finansowane w 2024 r. za pomocą bezzwrotnego wsparcia („dotacji”) z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, podczas gdy w 2023 r. finansowane w ten sposób wydatki wynosiły 0,4 % PKB. Wydatki finansowane z dotacji w ramach

Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności umożliwią wysokiej jakości inwestycje i reformy zwiększające wydajność bez wywierania bezpośredniego wpływu na saldo i dług sektora instytucji rządowych i samorządowych Czech. Według prognozy Komisji z wiosny 2024 r. oczekuje się, że w 2024 r. wydatki wynoszące 0,1 % PKB zostaną pokryte z pożyczek z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, podczas gdy w 2023 r. finansowane w ten sposób wydatki wynosiły 0 % PKB.

(16) W dniu 14 lipca 2023 r. Rada zaleciła [18] Czechom zapewnienie rozważnej polityki fiskalnej, w szczególności poprzez ograniczenie nominalnego wzrostu wydatków pierwotnych netto finansowanych ze środków krajowych[19] do nie więcej niż 6,0 % w 2024 r. Państwa członkowskie zostały poproszone, aby przy wykonywaniu swoich budżetów na 2023 r. i przygotowaniu budżetów na 2024 r. uwzględniły fakt, że Komisja zaproponuje Radzie wszczęcie procedur nadmiernego deficytu opartych na kryterium deficytu, na podstawie danych dotyczących wyników za 2023 r. W prognozie Komisji z wiosny 2024 r. przewiduje się, że wydatki pierwotne netto Czech finansowane ze środków krajowych spadną o 1,1 % w 2024 r., która to zmiana jest niższa od zalecanej maksymalnej stopy wzrostu. Jest to zgodne z zaleceniami Rady.

(17) Rada zaleciła ponadto Czechom, aby w latach 2023 i 2024 podjęły działania w celu jak najszybszego wycofania obowiązujących nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii i wykorzystały uzyskane w ten sposób oszczędności do zmniejszenia deficytu publicznego. Rada doprecyzowała ponadto, że gdyby ponowne podwyżki cen energii wymagały wdrożenia nowych lub dalszego stosowania dotychczasowych środków wsparcia, Czechy powinny zapewnić, aby środki te były ukierunkowane na ochronę gospodarstw domowych i przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, były możliwe do udźwignięcia przez budżet i utrzymywały zachęty do oszczędzania energii. Zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2024 r. koszt budżetowy netto[20] środków wsparcia w dziedzinie energii szacowany jest na poziomie 1,2 % PKB w 2023 r. i ma wynieść -0,2 % w 2024 r. i 0,0 % w 2025 r. W szczególności zakłada się, że podatek od nieoczekiwanych zysków będzie nadal obowiązywał w 2024 r. i 2025 r.[21] Gdyby uzyskane oszczędności zostały wykorzystane do zmniejszenia deficytu publicznego zgodnie z zaleceniami Rady, z prognoz tych wynikałoby dostosowanie fiskalne wynoszące 1,4 % PKB w 2024 r., a wydatki pierwotne netto finansowane ze środków krajowych[22] wniosłyby

---

18 Zalecenie Rady z dnia 14 lipca 2023 r. w sprawie krajowego programu reform Czech na 2023 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Czechy programu konwergencji na 2023 r., Dz.U. C 312 z 1.9.2023, s. 22.

19 Wydatki pierwotne netto definiuje się jako wydatki finansowane ze środków krajowych po skorygowaniu o (i) działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, (ii) wydatki z tytułu odsetek, (iii) cykliczne wydatki związane z bezrobociem oraz (iv) działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

20 Te dane liczbowe odzwierciedlają poziom rocznych kosztów budżetowych tych środków, z uwzględnieniem dochodów i wydatków, a także – w stosownych przypadkach – po odliczeniu dochodów z podatków od nieoczekiwanych zysków dostawców energii.

21 W swojej prognozie z wiosny 2024 r. Komisja zakłada zasadniczo, że środki, które według Czech pozostaną w mocy do końca 2024 r., będą miały wpływ na budżet również w 2025 r.

22 Wkład ten jest mierzony zmianą wydatków pierwotnych sektora instytucji rządowych i samorządowych, po skorygowaniu o (i) przyrostowy wpływ na budżet działań dyskrecjonalnych po stronie dochodów, (ii) działania jednorazowe, (iii) cykliczne wydatki związane z bezrobociem oraz (iv) wydatki finansowane z bezzwrotnego wsparcia (dotacji) w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy

restrykcyjny wkład w kurs polityki fiskalnej wynoszący 2,2 % PKB w tym roku. Planuje się jak najszybsze wycofanie nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii w latach 2023 i 2024. Jest to zgodne z zaleceniami Rady. Przewiduje się ponadto, że uzyskane w ten sposób oszczędności zostaną w pełni wykorzystane do zmniejszenia deficytu publicznego. Jest to również zgodne z zaleceniem Rady.

(18) Oprócz tego Rada zaleciła też Czechom utrzymanie inwestycji publicznych finansowanych ze środków krajowych i zapewnienie skutecznej absorpcji dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE, zwłaszcza w celu wspierania zielonej i cyfrowej transformacji. Według prognozy Komisji z wiosny 2024 r. inwestycje publiczne finansowane ze środków krajowych spadną do 4,2 % PKB w 2024 r., z 4,4 % PKB w 2023 r. Spadek ten wynika z zakończenia okresu programowania funduszy strukturalnych UE, obejmującego lata 2014–2020, w ramach którego fundusze były dostępne do 2023 r. Biorąc pod uwagę ten dodatkowy czynnik, ocenia się, że inwestycje publiczne w 2024 r. są zgodne z zaleceniem Rady. Jeżeli chodzi o wydatki publiczne finansowane z dochodów z funduszy UE, w tym z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, spodziewane jest z kolei, że spadną one do 1,0 % PKB w 2024 r., z 1,1 % PKB w 2023 r. Spadek ten wynika z zakończenia okresu programowania funduszy strukturalnych UE, obejmującego lata 2014–2020, w ramach którego fundusze były dostępne do 2023 r.

(19) Przy uwzględnieniu środków z zakresu polityki znanych w dacie granicznej prognozy i przy założeniu niezmiennego kursu polityki deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2025 r. przewidziany w prognozie Komisji z wiosny 2024 r. ma wynieść 1,9 % PKB. Relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma wzrosnąć do 45,5 % do końca 2025 r. Wzrost relacji długu do PKB w 2025 r. odzwierciedla głównie ujemne saldo nominalne, częściowo zrównoważone wzrostem nominalnego PKB.

(20) Strukturalne saldo budżetowe Czech obniżyło się ze średniego poziomu zbliżonego do równowagi w latach 2014–2019 do -2,9 % w 2023 r. Wynikało to z trwałych środków, takich jak obniżenie podatku dochodowego od osób fizycznych oraz zwiększenie świadczeń z zabezpieczenia społecznego, w tym automatycznej indeksacji emerytur względem stopy inflacji, które to środki nie były finansowane z odpowiadającego im wzrostu dochodów. Wzrost kosztów starzenia się społeczeństwa powoduje dodatkową presję na stabilność finansów publicznych w perspektywie średnio- i długoterminowej. W 2023 r. Czechy zmieniły pierwszy filar systemu emerytalnego, m.in. ograniczono indeksację emerytur i wprowadzono bardziej rygorystyczne warunki przejścia na wcześniejszą emeryturę. Jeżeli jednak nie będzie dalszych zmian, oczekuje się wzrostu wydatków na emerytury o około 3 pp. do 2060 r. ze względu na prognozowane podwojenie współczynnika obciążenia demograficznego osobami starszymi[23], ograniczenie wieku emerytalnego, a także wciąż dużą liczbę osób przechodzących na wcześniejszą emeryturę. Jeżeli środki te nie zostaną pokryte odpowiednim wzrostem po stronie dochodów, prognozowany wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa może zwiększyć zagrożenia dla stabilności finansów publicznych

---

i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE, w relacji do średniookresowej (dziesięcioletniej) średniej stopy potencjalnego wzrostu nominalnego PKB, która to zmiana wyrażona jest jako stosunek do nominalnego PKB.

[23] Zgodnie ze sprawozdaniem na temat starzenia się społeczeństwa z 2024 r., wydanym przez Komisję w kwietniu 2024 r.

w perspektywie średnio- i długoterminowej. Rząd proponuje powiązać ustawowy wiek emerytalny ze średnim trwaniem życia oraz spowolnić wzrost nowo przyznawanych emerytur. Jeżeli zmiany te zostaną wdrożone, poprawią one stabilność fiskalną systemu emerytalnego. Inne ewentualne środki służące osiągnięciu długoterminowej stabilności finansów publicznych obejmują zwiększenie podaży pracy przez zachęty do większej aktywności zawodowej po osiągnięciu wieku emerytalnego.

(21) Niedobór pracowników hamuje konkurencyjność i wydajność. Możliwe byłoby zwiększenie wskaźnika zatrudnienia matek, ponieważ poziom zatrudnienia kobiet jest niski przez kilka lat po porodzie. Oprócz problemów z dostępnością opieki nad dziećmi system podatków i świadczeń zniechęca mniej zarabiającego rodzica, w szczególności matki, do powrotu do pracy. Trzyletnie okresy urlopu rodzicielskiego, wysokie odliczenia podatkowe dla niepracujących małżonków oraz świadczenia rodzinne zachęcające mniej zarabiającego rodzica do korzystania z długiego urlopu zniechęcają rodziców, w szczególności matki, do pracy lub poszukiwania pracy. Opodatkowanie dochodów z pracy w przypadku drugiego żywiciela rodziny było wyższe od średniej unijnej w 2022 r. i przekraczało klin podatkowy dla osób niebędących w związkach i zarabiających tyle samo. Zachęcanie mniej zarabiającego rodzica do pracy lub poszukiwania pracy przyczyniłoby się również do zwiększenia dochodów systemu emerytalnego.

(22) Całkowite dochody podatkowe Czech w stosunku do PKB są znacznie niższe od średniej unijnej w 2022 r. (35,3 % w porównaniu ze średnią UE 40,2 %). Poszerzenie bazy podatkowej przez zwiększenie udziału podatków mniej szkodliwych dla wzrostu gospodarczego stanowi możliwość wspierania wzrostu gospodarczego i stabilności finansów publicznych. Pobierane okresowo podatki od nieruchomości należą do podatków najmniej szkodliwych dla wzrostu gospodarczego, jednakże dochody z tego typu podatków są bardzo niskie i wynoszą 0,2 % PKB, podczas gdy średnia unijna to 1,0 % PKB (w 2022 r.). Pobierane okresowo podatki od nieruchomości wzrosły wprawdzie w 2024 r., ale system podatków od budynków i jednostek mieszkalnych opiera się na powierzchni nieruchomości, co prowadzi do nierównego opodatkowania nieruchomości o tej samej wartości i podatek nie ulega zmianom w przypadku zmiany wartości nieruchomości. Wdrożenie systemu wyceny nieruchomości, w którym wartość nieruchomości stanowi podstawę opodatkowania, odpowiada wartościom rynkowym i możliwa jest regularna zmiana tej wartości, zwiększyłoby skuteczność podatku jako narzędzia przyczyniającego się do łagodzenia wzrostu cen nieruchomości i do jak najwydajniejszego wykorzystania istniejących zasobów mieszkaniowych. To z kolei zwiększyłoby przystępność cenową lokali mieszkalnych i zdolność ludzi do zmiany miejsca zamieszkania w celu podjęcia pracy, co wspiera wzrost gospodarczy i zwiększa dochody z pobieranych okresowo podatków od nieruchomości.

(23) Zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. b) i kryterium 2.2 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2021/241 plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera obszerny zestaw wzajemnie wzmacniających się reform i inwestycji, które mają zostać wdrożone do 2026 r. Spodziewane jest, że przyczynią się one do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom (lub znacznej ich części) określonym w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów. Ze względu na te krótkie ramy czasowe szybkie przystąpienie do skutecznej realizacji planu, w tym rozdziału REPowerEU, jest nieodzowne dla zwiększenia długoterminowej konkurencyjności Czech dzięki zielonej i cyfrowej transformacji, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwości społecznej. Aby zrealizować do sierpnia 2026 r. przewidziane w planie zobowiązania,

Czechy muszą kontynuować wdrażanie reform i przyspieszyć inwestycje przez rozwiązanie problemu pojawiających się opóźnień i wzmocnienie zdolności absorpcyjnej. Zdolność absorpcyjna funduszy odbudowy i zwiększania odporności jest zredukowana zwłaszcza przez ograniczenia w zdolnościach administracyjnych niektórych organów wykonawczych. Jest to szczególnie widoczne w obszarach wymagających większej wiedzy fachowej, takich jak cyfrowa i zielona transformacja. Systematyczne angażowanie władz lokalnych i regionalnych, partnerów społecznych, społeczeństwa obywatelskiego i innych odpowiednich zainteresowanych stron pozostaje nieodzowne dla zapewnienia szerokiego poczucia odpowiedzialności za pomyślną realizację planu odbudowy i zwiększania odporności.

(24) W ramach przeglądu śródokresowego programów polityki spójności Czechy mają obowiązek, zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2021/1060, dokonać przeglądu poszczególnych programów do marca 2025 r., biorąc pod uwagę m.in. wyzwania wskazane w zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2024 r. oraz krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu. Przegląd ten stanowi podstawę ostatecznej alokacji finansowania unijnego w ramach poszczególnych programów. Czechy poczyniły postęp we wdrażaniu polityki spójności i Europejskiego filaru praw socjalnych, ale pozostają pewne wyzwania i utrzymują się znaczne dysproporcje regionalne. Severozápad i, w mniejszym stopniu, Moravskoslezsko znajdują się obecnie w pułapce rozwojowej. Niezwykle istotne jest przyspieszenie wdrażania programów polityki spójności i jednoczesne wzmocnienie zdolności administracyjnych, szczególnie w tych regionach. Priorytety uzgodnione w ramach programów pozostają aktualne. Aby zwiększyć absorpcję funduszy UE przez małe gminy, małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) oraz lokalne organizacje pozarządowe, konieczne są w szczególności: rozwijanie zdolności administracyjnych regionów, poprawa partnerstw między regionami i zwiększenie odpowiedzialności regionów za własny rozwój. Należy wdrożyć inwestycje wspierające zrównoważony transport miejski i regionalny oraz infrastrukturę paliw alternatywnych, aby przyspieszyć zieloną transformację. Konieczne jest również większe wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych oraz inwestycje w efektywność energetyczną i gospodarkę o obiegu zamkniętym. Ważne jest ukończenie planowanych działań w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem środków na rzecz naturalnej retencji wody. Priorytetem jest również poprawa integracji osób przesiedlonych z Ukrainy objętych tymczasową ochroną, dotyczy to w szczególności integracji na rynku pracy uwzględniającej ich kwalifikacje zawodowe. Nadal istotne jest zwracanie uwagi na wpływ środków związanych z grupami defaworyzowanymi, takimi jak Romowie.

(25) W kontekście przeglądu śródokresowego na większą uwagę zasługuje możliwość lepszej mobilizacji zasobów sektora prywatnego, zwłaszcza przez szersze wykorzystanie instrumentów finansowych w połączeniu z dotacjami. Takie innowacyjne instrumenty umożliwiają szersze wykorzystanie inwestycji prywatnych, zwłaszcza w obszarach efektywności energetycznej, czystej energii i rozwoju biznesu. Należy skuteczniej wykorzystywać możliwości Narodowego Banku Rozwoju we wdrażaniu instrumentów finansowych w ramach programów polityki spójności. Biorąc pod uwagę ambicję Czech, by przejść do wyższej grupy z poziomu umiarkowanego innowatora, państwo to może również wykorzystać inicjatywę „Platforma na rzecz technologii strategicznych dla Europy” w obszarach technologii cyfrowych i innowacji typu „deep tech”, czystych i zasobooszczędnych technologii oraz biotechnologii, a także – w stosownych przypadkach – do wspierania transformacji przemysłu zgodnie z krajową strategią inteligentnej specjalizacji.

(26) Oprócz wyzwań gospodarczych i społecznych uwzględnionych w planie odbudowy i zwiększania odporności oraz w ramach innych funduszy UE Czechy stoją w obliczu kilku dodatkowych wyzwań, które dotyczą administracji publicznej i konkurencyjności.

(27) Wzrasta presja, jeśli chodzi o atrakcyjność czeskiej administracji publicznej jako pracodawcy oraz zdolność służby cywilnej do zatrzymywania talentów. Dotyczy to w szczególności stanowisk eksperckich, informatycznych i kadry kierowniczej. Zmiany w ustawie o służbie cywilnej weszły w życie w 2023 r. Wprowadzono w nich ograniczenia czasowe w zajmowaniu stanowiska przez urzędników służby cywilnej wyższego szczebla, szybsze procedury rekrutacji i więcej możliwości przyciągnięcia kandydatów z zewnątrz. Jednakże rozdrobnienie zarządzania zasobami ludzkimi utrudnia bardziej systemowe podejście do zarządzania talentami. Wielkość czeskiej administracji publicznej jest poniżej średniej unijnej zarówno pod względem wydatków, jak i liczby zatrudnionych. Płace są nadal niższe niż w sektorze prywatnym dla porównywalnego poziomu wykształcenia i spadły w ujęciu realnym o ponad 10 % w porównaniu z 2004 r., co jeszcze bardziej zmniejsza atrakcyjność służby cywilnej. Poprawa zdolności czeskiej administracji publicznej do przyciągania, zatrzymywania i rozwijania talentów ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia jej skuteczności i jakości usług.

(28) Czeska administracja publiczna odgrywa zasadniczą rolę w utrzymaniu konkurencyjności gospodarki, ponieważ kształtuje ona otoczenie regulacyjne i inwestycje publiczne, zwłaszcza w odniesieniu do dwojakiej transformacji. Wyniki czeskiego sektora publicznego i skuteczność sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2022 r. pozostawały na stabilnym poziomie i były zbliżone do średniej unijnej. Utrzymują się jednak wyzwania związane z kierowaniem strategicznym i kształtowaniem polityki w oparciu o dowody. Wymaga to zmniejszenia segmentacji administracji i wzmocnienia strategicznych zdolności kierowania w celu poprawy spójności strategii i jej wdrożenia we wszystkich obszarach polityki. Rozdrobnione lokalne zdolności administracyjne w Czechach są istotnym czynnikiem uniemożliwiającym m.in. małym beneficjentom skuteczne korzystanie z funduszy UE. Absorpcja funduszy przez małe gminy, małe i średnie przedsiębiorstwa i lokalne organizacje pozarządowe poprawiłaby się dzięki wsparciu udzielanemu wnioskodawcom, na przykład przez wyznaczenie wspólnych kierowników projektów i zapewnienie w jednym miejscu wyczerpujących informacji na temat sposobu ubiegania się o finansowanie UE. Priorytetem w tym zakresie jest opracowanie ukierunkowanego wsparcia na rzecz zwiększenia lokalnych zdolności administracyjnych w regionach mających strukturalne problemy, takich jak Severozápad i Moravskoslezsko. Dobrym przykładem jest Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, który pokazuje, że regiony można zaktywizować, jeżeli odgrywają one większą rolę w określaniu swoich szczególnych potrzeb.

(29) Wyniki Czech w zakresie innowacji nadal są hamowane przez mało skuteczny transfer technologii i wiedzy oraz słabe powiązania między środowiskiem akademickim a sektorem przemysłowym. Wydatki publiczne na badania i rozwój finansowane przez przedsiębiorstwa utrzymują się na poziomie około połowy średniej unijnej (0,023 % PKB w porównaniu z 0,045 %), a w ostatnich latach wykazywały tendencję spadkową, co wskazuje na niski stopień współpracy między środowiskiem akademickim a przedsiębiorstwami (i słabe zachęty do takiej współpracy). Ma to duży wpływ na transfer wyników badań do gospodarki i ogranicza zdolności innowacyjne Czech, o czym świadczy przykładowo niska liczba zgłoszeń patentowych – znacznie

poniżej średniej unijnej (0,83 pp. na miliard PKB w 2020 r. w porównaniu z 3,4 pp.). Środki mające na celu strukturalną poprawę i wzmocnienie transferu technologii w Czechach, mające w szczególności zwiększyć efektywność transferu technologii i ułatwić tworzenie firm typu spin-off, mogłyby pomóc w sprostaniu temu wyzwaniu. Oczekuje się, że narzędzie wspierania polityki programu „Horyzont", które zostanie wdrożone 9 czerwca 2024 r., zapewni Czechom konkretne wsparcie i zalecenia polityczne w zakresie zwiększenia powiązań między środowiskiem naukowym a biznesem.

(30) Udział w szkolnictwie wyższym i poziom wykształcenia spada, co pogłębia niedobór wykwalifikowanych pracowników. Odsetek osób z wykształceniem wyższym wśród osób w wieku 25–34 l. wykazuje tendencję spadkową od 2021 r., jest czwartym najniższym wskaźnikiem w UE (33,7 % w porównaniu ze średnią unijną 43,1 %), i jest daleki od osiągnięcia celu UE wynoszącego 45 %. W latach 2016–2021 liczba przyjętych studentów spadła o 11,6 %, a odsetek studentów niekończących studiów utrzymuje się na wysokim poziomie. Wsparcie finansowe dla studentów jest ciągle niskie (2,5 % wydatków publicznych w porównaniu ze średnią unijną wynoszącą 18,8 %), mimo że dowody empiryczne wskazują na wysoki zwrot z inwestycji w szkolnictwo wyższe.

(31) Niedobór pracowników i niedopasowanie umiejętności nadal stanowią pilne wyzwanie, hamujące konkurencyjność czeskiej gospodarki. Problemom tym można by zaradzić przez środki takie jak reforma zawodów regulowanych i większe zaangażowanie sektorowych rad eksperckich w rozwiązanie problemu długotrwałego braku wykwalifikowanych pracowników. Ponadto do Czech trafiło również najwięcej osób wysiedlonych z Ukrainy objętych tymczasową ochroną, w przeliczeniu na mieszkańca. Jednakże ponad 50 % z nich pracuje na stanowiskach wymagających niższych kwalifikacji niż ich praca w Ukrainie, przy czym za główną barierę uważa się język. Ponadto ok. 30 % twierdziło, że uznanie kwalifikacji jest przeszkodą w znalezieniu lepszej pracy. Uproszczenie uznawania zagranicznych kwalifikacji i zwiększenie uczestnictwa w rynku pracy grup niedostatecznie reprezentowanych, w tym osób wysiedlonych z Ukrainy objętych tymczasową ochroną, mogłoby ograniczyć problem kurczących się zasobów pracy,

NINIEJSZYM ZALECA Czechom podjęcie w latach 2024 i 2025 działań mających na celu:

1. Terminowe przedłożenie średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego. Ograniczenie – zgodnie z wymogami zreformowanego paktu stabilności i wzrostu – wzrostu wydatków netto[24] w 2025 r. do wskaźnika umożliwiającego utrzymanie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB oraz utrzymanie długu sektora instytucji rządowych i samorządowych na ostrożnym poziomie w średnim okresie. Wprowadzenie środków w celu zapewnienia długoterminowej stabilności fiskalnej systemu emerytalnego. Zmniejszenie świadczeń i ulg podatkowych zniechęcających rodziców do powrotu do pracy, aby propagować większe uczestnictwo kobiet w rynku pracy. Zwiększenie zachęt do kontynuowania pracy

[24] Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263 „wydatki netto" oznaczają wydatki publiczne po skorygowaniu o wydatki z tytułu odsetek, działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię, cykliczne elementy wydatków na zasiłki dla bezrobotnych oraz działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

przez osoby bliskie przejścia na emeryturę. Podjęcie kroków w celu zwiększenia dochodów z pobieranych okresowo podatków od nieruchomości.

2. Wzmocnienie zdolności administracyjnych w zakresie zarządzania planem odbudowy i zwiększania odporności, przyspieszenie inwestycji i utrzymanie tempa wdrażania reform. Nadrobienie pojawiających się opóźnień, aby umożliwić kontynuowanie szybkiej i skutecznej realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym rozdziału REPowerEU, oraz zapewnić zakończenie reform i inwestycji do sierpnia 2026 r. Przyspieszenie wdrażania programów polityki spójności. W kontekście przeglądu śródokresowego – dalsze koncentrowanie się na uzgodnionych priorytetach, podjęcie działań umożliwiających lepszą mobilizacją zasobów sektora prywatnego, m.in. przez wykorzystanie innowacyjnych instrumentów finansowych, przy jednoczesnym uwzględnieniu możliwości oferowanych przez inicjatywę „Platforma na rzecz technologii strategicznych dla Europy” w zakresie poprawy konkurencyjności.

3. Poprawa zdolności czeskiej administracji publicznej do przyciągania, zatrzymywania i rozwijania talentów, zwłaszcza osób z umiejętnościami analitycznymi, menedżerskimi i informatycznymi. Ograniczenie departamentalizmu i wzmocnienie strategicznych zdolności kierowania w celu poprawy spójności między obszarami polityki. Wspieranie współpracy między administracjami gminnymi, w tym przez udzielanie wsparcia na rzecz budowania zdolności administracyjnych ukierunkowanego na regiony mające strukturalne problemy.

4. Pobudzanie innowacji przez poprawę transferu technologii ze środowisk akademickich do biznesu, wspieranie tworzenia firm typu spin-off i start-up oraz zwiększenie uczestnictwa w szkolnictwie wyższym. Wzmocnienie konkurencyjności gospodarki przez rozwiązanie problemu niedopasowania umiejętności, uproszczenie uznawania zagranicznych kwalifikacji oraz zwiększenie uczestnictwa w rynku pracy grup niedostatecznie reprezentowanych.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący